בפקדון פסול לעדות. ומוקמינן לה בריש שניס מוחזין[1] כגון לממרי סהדי דהיתיה שעתא דכפר ליה נקיט בידיה ומפסיל לף ע"ג דלא משתבע דמי בשתבע מה לי מלוה מה לי פקדון: **שבועה קונה.** קס"ד להתחייב בחומיס משעה שנשבע לסקר קמלמר: **ואיבעית אימא שבועה קונה.** דקאמר לילפה לגמרי קאמר דהו לן מסלס כדרב הונא: **דלמולאה ניחנה.** וכעין מסלומין ואיכא למימר דבשבועה אפטר ליה מתשלומין כדאמיב ולא ידעינן: **אבל פקדון נרשומיה דמריה קאי.** ואין כאן ולא ידעינן להא כל היכא דאיתיה למריה הוא: **בפקדון כתיב.** גבי שומר שכר: **נפא שמעתא.** דרב הונא: **משלם אף הקרן.** וכפל לן למין כפל אלא בטוען בגנב ואומם ואשא נמי לן שייכי אלא בשאומה דכתיב בגזל הגר והתוולו[2]: **הודה מעצמו.** לאחר שבועה. קתני מיהא רישא משלם קרן על ידי עדים וקשיא לרב דאמר כיון שנשבע לן ידעינן אפי' בלו עדים. ומשיפא לן פריך דשאומה לן קאמר רב להא דכתיב[3] והשיב את הגזלה ובשבע ואשא אלא בטוען בגנב ואומם: **תוך נ"ד.** לן אלימא שבועה לשפקועי ממונא: **לאן בפקדון.** ברישא דקתני משלם כשפקדן זה והשביעו קודם שחייבוהו בית דין וכי קאמר רב אלא בפקדון והדיינין השביעוהו וקנייה לותמי[4] שבועה דקאי בשבועת הדיינין כתיב. ואע"ג דשיפא לן מתוקמא בפקדון דקתני כפל וכפל לן אימי' אלא בשבועת הדיינין מ"מ רישא בפקדון ואיתא לידי לאוקמי בתרי גווני ובחד דוכתא ולא לאוקמי בשני מקומות. ומשיפא לן קשיא לרב דאע"ג דקתני משלם כפל לאחר שבועה וכל שכן קרן דמודה רב בטוען טענת גנב כלעקמן בשמעתין דשבועה דקא מחייב ליה כפל לא מקנייה ליה קרנא: **משכוי נפשך.** לבא במקומו לתרץ קושיות ולהעמיד דבריו: **נשבעין ולא משלמין.** השתבע ישבע ויפטר ולא ישבע השובע ליטול: **חייב על כל אחת ואחת.** חומש ואשא: **הואיל ויכול לחזור ולהודות.** ומשמע דבכולן כופר ממונא אית ליה גבייה: **קתני.** ומלמא תני השביעו שמע מינה על ידי דיינין הטיל עליו שבועה וקיבל על כרחו. וקתני יכול לחזור ולהודות ללמא לאכתי ממונא אית ליה גבייה: **לנדדין קתני השביעו עליו תוך נ"ד.** לתע"ג לחייבוהו ג"ד שבועה כיון דממחון נ"ד השביעו לן קנייה ובפני ג"ד דקתני לן להשביע עליו קתי: **אם עד אחד נאו עדים הודה משלם קרן וחומש ואשם.** ולא כפל לתין משלם קנס על פי עצמו: **משלם כפל ואשם.** אבל חומש לא אומשו עולה לו בכפלו כלתמרינן בפרק מרובה (לעיל דף סה.). ללמא אין נשבע ובאו עדים אין נשבע והודה חייב: **אלא אמר רבא.** לא תשנייה לתיובתיה דרב הונא דאמר לנדדין ליכול לחזור ולהודות ללמא אין נשבע ובאו עדים אין נשבע והודה לן קאמר רב הונא דאי הודה לן אחר טוען טענת גנב ונשבע ואשם לא שייכי אלא בשאומה דכתיב בגזל הגר והתוולו: **הודה מעצמו.** לאחר שבועה. קתני מיהא רישא משלם קרן על ידי עדים וקשיא לרב דאמר כיון שנשבע לן ידעינן אפי' בלו עדים. ומשיפא לן פריך דשאומה לן קאמר רב להא דכתיב והשיב את הגזלה ובשבע ואשם לא שייכי אלא בשאומה דכתיב בגזל הגר והתוולו: **תוך נ"ד.** לן אלימא שבועה לשפקועי ממונא: **לאן בפקדון.** ברישא דקתני משלם כשפקדן זה והשביעו קודם שחייבוהו בית דין וכי קאמר רב אלא בפקדון והדיינין השביעוהו וקנייה לותמי[4] שבועה דקאי בשבועת הדיינין כתיב. ואע"ג דשיפא לן מתוקמא בפקדון דקתני כפל וכפל לן אימי' אלא בשבועת הדיינין מ"מ רישא בפקדון ואיתא לידי לאוקמי בתרי גווני ובחד דוכתא ולא לאוקמי בשני מקומות. ומשיפא לן קשיא לרב דאע"ג דקתני משלם כפל לאחר שבועה וכל שכן קרן דמודה רב בטוען טענת גנב כלעקמן בשמעתין דשבועה דקא מחייב ליה כפל לא מקנייה ליה קרנא: **משכוי נפשך.** לבא במקומו לתרץ קושיות ולהעמיד דבריו: **נשבעין ולא משלמין.** השתבע ישבע ויפטר ולא ישבע השובע ליטול: **חייב על כל אחת ואחת.** חומש ואשם: **הואיל ויכול לחזור ולהודות.** ומשמע דבכולן כופר